

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Ved førstebehandlingen af dette beslutningsforslag blev det fra mange ordføreres side hævdet, at forslaget dybest set var overflødig; men siden førstebehandlingen er det kommet frem, at der nu er udarbejdet forslag til forordninger, der betyder, at Danmark bliver pålagt forpligtelser, som rækker ud over det grundlag, der blev vedtaget af vælgerne ved folkeafstemningen den 18. maj 1993. Det vil sige, at man nu begynder at fifle med den danske undtagelse imod den fælles mønt. Det var nøjagtig det, vi frygtede, der ville ske, og det var årsagen til, at vi fremsatte dette beslutningsforslag.

Nu bliver der med dansk støtte vedtaget en forordning, der går ud på, at Danmark fremover – når de andre lande har lavet den fælles mønt – vil være forpligtet til at indlevere de såkaldte konvergensprogrammer. Det vil sige, at den danske regering bliver forpligtet til at indlevere sin finanspolitik til gennemsyn i Unionen. Det er en yderligere forpligtelse ud over det, vælgerne har godkendt, og dertil kommer, at vi ved, at der i løbet af det kommende års tid går forhandlinger i gang om en aftale mellem Danmark og de lande, der går ind i den fælles mønt.

Vi kender endnu ikke betingelserne i en sådan aftale; men vi ved, at den også vil komme til at indeholde forpligtelser, og det, vi frygter, og det, der gør, at det efter vores mening er uomgængelig nødvendigt at vedtage et beslutningsforslag som det foreliggende, er, at der helt afgjort er overvejende risiko for, at disse forpligtelser også kommer til at række ud over det, vælgerne godkendte den 18. maj 1993. Man må også tage i betragtning, hvad økonomiministeren har udtalt ifølge Politiken i dag efter det møde, der har været i Bruxelles om ØMU'en. Ministeren siger:

»Vi tager folkeafstemningen om den fælles valuta, når vi er sikre på at vinde den.«

Når vi er sikre på at vinde! Ministeren er meget fair. Ministeren vil overlade til vælgerne at træffe en uigenkaldelig beslutning på det tidspunkt, hvor ministeren er sikker på at vinde. Det vil ikke være som med Maastricht-Traktaten, at vælgerne vil få mulighed for at stemme to gange om den samme traktat.

Når man tager i betragtning, at det er regeringens åbenlyse hensigt at føre os ind i den fælles mønt, og når man tager i betragtning, at der allerede nu i kraft af disse forordningsforslag er begyndt et fifleri med den danske undtagelse, må jeg ærlig talt sige, at hele forløbet har vist, hvor utrolig nødvendigt og hvor berettiget det var, at Enhedslisten fremsatte dette beslutningsforslag.

Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti og forhåbentlig også Fremskridtspartiet støtter vedtagelsen af beslutningsforslaget, og at SF dog er gået fra at være imod beslutningsforslaget til at undlade at stemme. Jeg tror, der hos SF er en gryende erkendelse af, at man er begyndt at fifle med den danske undtagelse. Jeg havde håbet, at SF i dag ville være klar til at tage skridtet fuldt ud og trykke på den grønne knap; men det er da i hvert fald et fremskridt, at man er gået fra den røde knap til den gule.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Af hensyn til historieskrivningen og uanset, hvad hr. Keld Albrechtsen i øvrigt finder på at sige fra denne talerstol om det pågældende emne, må jeg tage afstand fra de insinuationer om fifleri og lignende ting!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 9 (FP, EL og DF) stemte for, 87 (S, V, KF, RV og CD) imod; 9 (SF) stemte hverken for eller imod.